

Profesorul și dirigintele Matei Boteanu: cum a fost și va fi pentru clasele V-VIII, promoția 1986-1990

Irina Dăncăneț (medic ORL):

Ce pot spune este mult prea puțin față de ceea ce simt. A fost o persoană care mi-a schimbat la propriu sensul vieții, îndrumându-mă spre un liceu care și-a lasat amprenta asupra evoluției mele personale și profesionale. Îmi amintesc că, pe lângă faptul că era foarte riguros, intransigent uneori, avea un foarte dezvoltat simț practic. Avea și un cult deosebit al numerelor, probabil consecința meseriei. Pentru dânsul, numărul 13 aducea ghinion și se pare că anul 2013 i-a fost fatal. Odihnească-se în pace!

D-l Boteanu în cabinetul de matematică

Octavian Georgescu (inginer software):

Domnul Matei Boteanu a avut vocație pentru ceea ce făcea. Punea suflet, nu mima, nu l-am văzut niciodată cuprins de plictiseală. Mai mult, iniția, promova spre binele celor din jur - se transfigura în fața problemelor acestora. Nu este întâmplător faptul că în ultima parte a vieții a organizat și susținut programe extrașcolare la complexul bisericesc "Nașterea Maicii Domnului". Nu este întâmplător faptul că îi plăcea să spună că provine, ca și Petre Țuțea, din zona Botenilor, Muscel. Același aer domnesc, care emană generozitate și angajare, aceeași vervă neostoită, aceeași naturalețe de a fi român. Dacă mai vârstnicul său consătean a rămas în memoria colectivă, după propria expresie, "între Dumnezeu și neamul său", domnul Boteanu, prin întreaga sa viață va rămâne "între Dumnezeu și elevii și colegii săi" - la răspântia luminoasă între școală și biserică, adică acolo unde se poate întâmpla ceva reanimator.

Mai ales în timpuri cenușii, cum pare a fi și actuala perioadă (sper să nu devină epocă), cenușie în primul rând în ceea ce privește educația, identitatea și credința, mai ales la greu, când ne simțim "crepusculari", plictisiți, fără nădejde, cei care l-am cunoscut mai avem o șansă: să ne inspirăm de la acest model uman și civic. Îl văd pe domnul profesor și diriginte Boteanu transmitând în continuare de la sufletul său către sufletul elevilor săi, hărnicind în folosul unei comunități care, fără să fie habotnică, își trăiește și prețuiește identitatea și omenia.

Dan Nițuică (inginer constructor):

Dumnezeu să-l odihneasca. Păcat. Mare păcat.